

O SILÁCH TEMNA

Život je boj. Kto nebojuje, ten už prehral. Jeden z našich protivníkov sa volá Satan. Aby sme víťazili, aby bol náš život vydarený, treba poznať svojho nepriateľa a vedieť ako sa chrániť pred silami temna.

ÚVOD

Na prednášku s názvom „Pán Ježiš, Spasiteľ sveta“ by prišlo menej ľudí, ako keď rečník hovorí o Satanovi. Prečo je vtedy záujem oveľa väčší? Pravdepodobne sa nám zdá, že o Ježišovi už všetko vieme a o Diablove nie. Je tiež možné, že ľudia radi hľadajú niečo „konkrétne“, čo sa týka viery: z toho, čo už počuli alebo prečítali, sa im zdá, že s Diablom je ľahšie mať priamu, konkrétnu skúsenosť než s Pánom. Z posadnutého človeka sa dá počuť jeho hlas. S Ježišom je to inak: je to možné, iba keď niekto má zjavenie, čo býva veľmi zriedkavé...

Pre ateistov ani Boh ani Diabol neexistujú: Veria iba v to, čo sa dá vidieť, čo je materiálne, čo veda môže skúmať. Iní majú iba nejakú „light verziu“ viery: hovoria, že sú veriaci, ale žijú, akoby Boh neexistoval, tak ani na Diabla veľmi nemyslia - ak vôbec. Nerobia si starosti. A potom sú tí, ktorí vidia Diabla všade: keď majú nešťastie v láske, v práci, zdravotné problémy alebo všetko spolu: Hovoria si, že určite je to Diabol a hľadajú exorcistu.

Zlo sa nedá prekonať iba dobrou vôľou alebo ľudskou múdrosťou. Jeho jadro alebo koreň je démonické. Či tomu veríme alebo nie, človek má silného, veľmi bystrého a inteligentného nepriateľa, ktorý chce jeho dočasné aj večné nešťastie. Bez Božej pomoci by človek nemal šancu obstáť. Keby Boh neobmedzil Diablove moc, bol by už dávno zničil celý svet. Dôvod, prečo sa Boh stal človekom je, aby ho premohol.

Duchovia konajú bez toho, aby sme si to uvedomili. To, čo sa ich týka, sa nedá dokázať, pretože ide o niečo duchovné. Nedá sa to skúmať ako svetské veci. To, čo o silách temna vieme, pochádza z dvoch prameňov: zo Sv. písma a z konkrétnych skúseností. (Jeden zaujímavý fakt: Boh, alebo obraz Boha je v každom náboženstve iný, ale Diabol je u všetkých ten istý!)

Priznám sa, že mnohé veci, ktoré sa týkajú diabla neviem a mnohým nedokážem rozumieť napriek tomu, že som exorcista, že som urobil kurz pre exorcistov v Ríme, a že som si prečítal veľa kníh o tejto problematike. Tiež som zistil, že medzi exorcistami sú rozličné vysvetlenia, iné postoje, iné skúsenosti. Na niektoré otázky majú opačné odpovede.

SPOZNAŤ SVOJHO NEPRIATEĽA Z PÍSM A Z UČENIA CIRKVI

Nesmieme začať s nepriateľom, ale s priateľom, nie s Diablom, ale s Bohom. Boh „*všetko stvoril s láskou a s múdrosťou*“ (4. Eucharistická modlitba). Je Stvoriteľ „*neba i zeme, sveta viditeľného a neviditeľného*“ (Krédo).

Boj v nebi

Okrem človeka existujú iné neviditeľné duchovné bytosti. Všetci boli stворení dobrí a slobodní. Ale niektorí sa vzbúрили. Chceli byť nezávislí od Boha a chceli poslúchať len samých seba: „*Na nebi sa strhol boj: Michal a jeho anjeli bojovali proti drakovi. Bojoval drak i jeho anjeli, ale neobstáli a už nebolo pre nich miesto v nebi. A veľký drak, ten starý had, ktorý sa volá diabol a satan, čo zvädzal celý svet, bol zvrhnutý; zvrhnutý bol na zem a s ním boli zvrhnutí jeho anjeli...*“ (Zjv 12, 7-9). Preto dnes máme dobrých a priateľských duchov (anjeli) a tiež škodlivých a nepriateľských (démoni).

Boj na Zemi

Príbeh o hadovi v raji nie je niečo minulé, ale aktuálne, nie historicky, ale teologicky. Môže had skutočne hovoriť? Áno, aj dnes môže Diabol hovoriť cez zvieratá, cez ľudí a veci! Marihuana môže povedať: „Vyskúšaj ma!“ Odpovedáš ako Eva: „Nie, bolo mi povedané, že to nie je dobré.“ „Kto to povedal? Skús.“ „Mám strach, že vedie k závislosti“. „Neboj sa, daj si to, iba raz... uvidíš...“ Je to skutočný vnútorný dialóg, skutočný hlas Diabla, ktorý ťa chce zvádzať: „*Vyfajčenie jednej cigaretky marihuany nič nie je.*“ Ale áno! Táto prvá cigaretká otvára myseľ ďalším možnostiam a potom to pôjde ďalej a ďalej. Boj na Zemi je predovšetkým boj v srdci človeka. Plán nášho nepriateľa je zničiť tvoj život, chce, aby si sa sám svojim správaním vyhnal zo záhrady. Pápež Pavol VI ho opisuje ako „*temné a znepokojujúce bytie, skrytého nepriateľa, klamlivého a prefikáneho čarodejníka*“.¹

Pri exorcizme sa nesmieme s démonmi rozprávať, pretože klamú. Kiež by sa na to Eva, ktorá býva v nás, vždy rozpomätala a nedala sa vtiahnuť do dialógu s Diablom. Starý rituál exorcizmu navrhoval klásť Satanovi veľa otázok. Podľa nového rituálu treba vedieť len meno ducha, či je sám alebo či je ich viac. Treba ho dať do pozície zločinca.

Môžeme sa spýtať, prečo Boh vôbec vpustil hada do raja?² Prečo Satana nezlikvidoval? Prečo mu dal slobodu a moc? Boh opozíciu neodstránil, nechce panovať ako absolútny monarcha. Nechce, aby sa vesmír podobal totalitnému štátu, v ktorom by nebolo miesto pre individualitu a slobodu.

V Písme je Diabol často prirovnávaný k nejakému zvieraťu. Niekedy sa hovorí, že Diabol je ako pes na reťazi, ktorý pohryzie, iba ak sa dostaneme do jeho dosahu. Na jednej strane je to pravda. Ale na druhej strane nám ho Sv. písmo vôbec neopisuje ako psa na reťazi, ale ako veľkého ohnivého draka (Zjv 12,2) alebo je vykreslený ako „*starý had, čo zvädzal celý svet*“ (Zjv 12,9). Sv. Ján ďalej píše: „*Šelmu, ktorú som videl, podobala sa leopardovi; nohy mala ako medveď a jej tlama bola ako tlama leva*“ (Zjv 13,2). Sv. Peter varuje: „*Váš protivník, Diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral. Buďte triezvi a bdejte! Vzoprite sa mu, pevní vo viere*“ (1 P 5,8-9). Sú to obrazy nadprirodzenej bytosti, ktorá vládne mocnostiam temna a ktorá chce zničiť náš vzťah s Pánom, našu dôstojnosť, našu budúcnosť. „*Drak odišiel bojovať s ostatnými z jej (panny Márie) potomstva, ktorí zachovávajú Božie prikázania a majú Ježišovo svedectvo*“ (Zjv 12,17). Je to boj, vojna na zemi.

Dve kráľovstvá

Ježiš Kristus je Pán, je kráľom celého vesmíru! Zvíťazil nad Diablom svojou smrťou a zmŕtvychvstaním. Ak je to tak, prečo tento boj pokračuje? Je to podobné, ako keď vo vojne hlavné mesto padlo a už je oslobodené.

Všetci vedia, kto zvíťazil, ale napriek tomu na periférii tejto krajiny boje ešte pokračujú. Nepriatelia sa nevzdali, aj keď vedia, že prehrali. Pravda, zatiaľ to na zemi veľmi nevyzerá na to, že Ježiš už definitívne zvíťazil. Zápas zla proti dobru, Diabla proti anjelom pokračuje až do konca sveta. „*Nás nečaká zápas s krvou a telom, ale s kniežatstvami a mocnosťami, s vládcami tohto temného sveta*“ (Ef 6,12). Exorcisti vedia nahliadnuť niekedy konkrétnejšie do toho zápasu.

Diabol je „*kniežatom tohto sveta*“ (Jn 12,31). Sv. Pavol ho nazýva „*bohom tohto sveta*“ (2 Kor 4,4) a sv. Ján hovorí, že „*celý svet sa nachádza v moci Zlého*“ (1 Jn 5,19). To znamená, že často napríklad bankový svet, alebo politický svet, všetko, kde Ježiš nie je Pánom, je v rukách Satana. Preto je tam tak veľa lží, intríg, korupcie a násilia. Toto kráľovstvo je viditeľné, ľudia obdivujú jeho prestíž, moc atď., ale nevidiať, kto je za tým.

Ježišove, čiže Božie kráľovstvo je celkom iné: navonok žiadna prestíž alebo mocná sila. Je to niečo na úrovni srdca, čo sa prejavuje láskou, dobrotivosťou a pokojom. „Božie kráľovstvo neprichádza tak, že by sa to dalo spozorovať. Božie kráľovstvo je medzi vami“ (Lk 17, 20-21). Už teraz je možné v ňom žiť, alebo lepšie povedané, prijať ho do seba, ak prijmem Ježiša ako nášho kráľa a Pána.

Pilátovi Ježiš povedal: „*Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta*“ (Jn 18, 36). Iba v živote po tomto živote budeme schopní vidieť jeho definitívnu realitu. „*Utrpenia tohto času nie sú hodné porovnávaní s budúcou slávou, ktorá sa na nás má zjaviť*“ (Rim 8,18). „*Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú*“ (1 Kor 2,9).

Boh je láska a nemôže nemilovať. Boh aj tých zlých naďalej miluje: Miluje všetko, čo stvoril, aj hriešnika, aj Diabla. Práve v jeho láske spočíva peklo. Ako?

Sv. Terézia z Lisieux raz prežila jej silu: „*Ešte som len začala krížovú cestu a v tom som náhle bola pritiahnutá takou intenzívnou láskou k Bohu, že to môžem vyjadriť iba tým, že poviem, že to bolo ako vhadenie doprostred ohňa. Aký oheň a aké príjemné zároveň. Horela som láskou a cítila som, že ak to bude trvať čo i len o sekundu dlhšie, nebudem to môcť vydržať bez toho, aby som zomrela*“. Ten istý oheň lásky, ktorý je pre spasených večná slasť, je pre Diabla a jeho spoločníkov večným trápením, pretože to nechce, nechce byť milovaný. V tejto nenávisti spočíva peklo. Je niečo strašné, keď človek, ktorého nenávidíme, nás napriek tomu miluje. To, čo by sme chceli je, aby nás on tiež nenávidel. Peklo je stav vzbury, odporu a nenávisti voči láske. Satan a démoni sú závislí na nenávisti. Jeden známy exorcista rozkázal Satanovi pri exorcizme „*Chod' do pekla, ktoré Ti Boh pripravil*“. No Diabol ho prerušil a povedal mu „*Ty nič nevieš, farár! Boh nestvoril peklo. My sme ho stvorili. On na to ani nepomyslel*“.³

Po smrti človek neuvidí hneď Boha, ale nachádza sa v druhom svete, kde sú iné zákony, iné okolie, iné podmienky. Na to treba byť pripravený! Na konci života sa ukáže, či budeme schopní prijať to, že sme milovaní Božou láskou. Nie sme na tejto zemi, aby sme sa čím najviac zabávali, ale aby sme sa pripravili na to, čo príde: na kráľovstvo lásky. Satan chce, aby sme tam boli neschopní života. Preto nás neustále pokúša, aby sme neboli sústredení na to, čo je dôležité. Ako je to nesmierne nebezpečné stratiť svoj čas s vecami, ktoré nemajú žiadnu hodnotu pre večnosť. Ježiš hovorí, že v novom božom svete sú dvere: pre nepripravených budú zatvorené. „*Kým (hlúpe dievčatá) išli kupovať olej, prišiel ženích a tie, čo boli pripravené, vošli s ním na svadbu a dvere sa zatvorili*“ (Mt 25,10). „*Keď hospodár vstane a zatvorí dvere a vy zostanete vonku, začnete klopať na dvere a volať: „Pane, otvor nám!“ A on vám povie: „Ja neviem, odkiaľ ste!“*“ (Lk 13,25). „*Lahšie je tave prejsť cez ucho ihly, ako boháčovi vojsť do Božieho kráľovstva*“ (Mk 10,25). Starat' sa iba o pozemský život a ľudský blahobyť, úspech, zárobok, pôžitky atď. je najväčšia hlúposť, ktorú človek môže robiť. Diabol urobí všetko, aby sme po smrti nemohli vojsť cez bránu, ale zostali pred ňou s ním. Jeho cieľ je odviesť nás od Boha. Skúšal dokonca to isté otvorene so samým Ježišom! Sv. páter Pio povedal, že Diabol za každú cenu chcel, aby mu patril.⁴ A ku nám sa by nesprával podobne?!

SPOZNAŤ SVOJHO NEPRIATEĽA V TERÉNE

Noto je jedna z 15 dedín kiribatského ostrova Tarawa-sever. Dedina s 300 obyvateľmi bola síce kresťanská, ale vrátila sa späť k animizmu. To znamená, že takmer všetci praktizovali špiritizmus. Postupne stratili vieru a odlúčili sa od Pána. Raz biskup poslal mňa a dve sestry na tento ostrov, aby sme urobili farské misie. Francúzsky farár nám povedal: „*Môžete ísť do všetkých dedín okrem Noto, pretože tam nikto nechodí do kostola.*“ Ale aj tak sme tam šli. Ľudia nám dali k dispozícii dom pre sestry a aj pre mňa. Doniesol som si so sebou diaprojektor a malý generátor na elektrinu. Večer som im ukázal

diapozitívy zo Švajčiarska: hory, kravy (najväčší vrch na Kiribati má 3m a niet tam kráv). Počas dňa sme navštívili rodiny, aby sme sa spoznali. Druhý večer sme znovu premietali diapozitívy, tento krát z Lúrd a o farárovi z Arsu, ktorému diabol zapálil posteľ. Veľmi tento obraz na ľudí zapôsobil. Ľudia vyjadrili záujem urobiť trojdňový kurz o viere. Keď prišiel sviatok sv. Augustína, pocítil som, že srdcia boli pripravené vrátiť sa k Bohu. Povedal som im, že zajtra už nebude kurz, ale svätá spoveď a nech tí, ktorí prídu, donesú čarodejnicky olej, kosti a takisto aj knihy so zaklínacími formulkami. A ľudia prichádzali od skorého rána až do neskorého popoludnia. Niektorým stáli vlasy dupkom na ceste k domčeku, kde som býval. Všetci mi odovzdali veci týkajúce sa mágie. Po viac ako dvadsiatich rokoch bol v nedeľu ich kostol zaplnený. Pred sv. omšou mi jedno dievča povedalo, že jej otec má doma v kufri ešte stále ukrytú čarodejnícku knižku. Povedal som jej, aby si nerobila starosti, že Pán sa o to postará. V homílii som sa zahral na proroka: „Medzi nami je niekto, kto nedôveruje Ježišovi a má v kufri čarodejnícku knižku. Prines mi ju po omši a dôveruj Ježišovi.“ Po skončení omše prišli traja ľudia a povedali : „Otče, to som bol ja!“ V jednom obrade prijalo sviatosť manželstva 20 párov. Sám pán biskup ich prišiel zosobášiť. O desať rokov neskôr sa v dedine konalo jubileum obrátenia. Pri slávnostnom obede sa ma jeden pán opýtal: „Otče, pamätáš sa na mňa? Bol som jeden z tých, ktorí nedôverovali Ježišovi a v kufri som mal ukrytú čarodejnícku knižku.“ Démoni obyvateľom tejto dediny „pomohli“ v chorobe, v športových alebo tanečných súťažiach. Každý mal strach, či náhodou duchovia nepriateľa nie sú silnejší. Obrátenie bolo pre celú dedinu oslobodenie od strachu. Ale predovšetkým sa vrátili zo strany Diabla na stranu skutočného Spasiteľa.

ZNAKY DIABLOVEJ PRÍTOMNOSTI

Nie vždy je to také ľahké spoznať prítomnosť a pôsobenie diabla ako v tomto prípade. Nechce sa ukazovať, najradšej pôsobí v skrytosti. *„Diabol je prítomný všade tam, kde sa dejú zlé veci v rámci normálnych zákonov prírody. V každom, kto vraví: Neprijímam lásku, lásku mojich bratov a sestier, lásku Božiu, v koncentračnom tábore, v každom zle. Niekedy sa ukáže sám, niekedy posadne človeka. No je oveľa nebezpečnejší tam, kde sa neukáže, kde ho nemožno vyhnáť exorcizmom“* 5. Dym poukazuje na to, že je tam oheň. Takisto je veľa situácií, ktoré nesú v sebe znaky kráľovstva Zlého, v ktorých sú jeho stopy s pomocou Sv. písma postrehnuteľné. Napríklad:

Klamstvo

Kde sa veci robia s klamstvom, korupcia, zvädzanie atď. Ježiš je pravda sama (Jn 14,6), ale Diabol *„nezotrval v pravde, lebo v ňom pravdy niet. Keď luhá, hovorí zo seba, lebo je luhár a otec lži“* (Jn 8,44).

Závislosti

„Pán je Duch; a kde je Pánov Duch, tam je sloboda“ (2 Kor 3,17). Nepriateľ človeka chce, aby bol otrokom. Je úspešný tam, kde ľudia stratili slobodu, či ide o všelijakú závislosť ktorá sa na príklad týka sociálnych médií, sexuality, fajčenia, pornografie, drogovania, hazardných hier atď. Raz keď má Diabol niekoho v pasci, môže ísť na dovolenku, už ho nemusí pokúšať: človek stratí svoj čas, svoje peniaze, zdravie, vzťahy atď. cez jeho konanie. Automatické nutkanie ho postupne vedie k cieľu: ku zničeniu. V dnešnom svete počet otrokov dramaticky rastie.

Nenávisť, rozdelenie, rozvod

Keď sa priatelia stávajú nepriateľmi, diabol ich zvädzal do hriechu a keď sa rozvedú, uskutočňuje sa jeho želanie, ktoré je rozdeliť ľudí. Ježišova túžba je opak: *„Aby všetci boli jedno, ako ty, Otče vo mne a ja v tebe“* (Jn 17, 21), pretože Boží plán je *„zjednotiť v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi aj čo je na zemi“* (Ef 1,10).

Násilie, deštrukcia, vražda, smrť

Božia jediná moc je láska: mentálne alebo fyzické násilie je vždy znakom prítomnosti diabla. „*Kain bol zo Zlého a zabil svojho brata*“ (1 Jn 3,12). Keď sa vo veľkom alebo v malom deje niečo podobné ako na Golgote, keď prichádza vojna, keď hrozí niečo deštruktívne, vtedy sa opakuje to, čo Ježiš večer pred

smrťou povedal: „*Prichádza knieža sveta*“ (Jn 14,30). Diabol by chcel zničiť všetko, čo Boh stvoril. „*Zlodej prichádza, len aby kradol, zabíjal a ničil. Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejšie*“ (Jn 10,10).

Za kultúrou smrti, či už ide o vojny, potraty alebo jemnejšie o počítačové hry o smrti atď. je tiež toho, ktorého Ježiš nazval „*vrah od počiatku*“ (Jn 8,44). Hitlerov poradca, Dietrich Eckhart (ktorému Hitler venoval knihu „*Mein Kampf*“), napísal v roku 1923 svojmu priateľovi: „*Sleduj Hitlera! Bude tancovať, ale som to ja, kto dal hudbu. Dali sme mu „prostriedky komunikácie“ s nimi (démonmi). Nesmúť za mnou, ja ovplyvním históriu viac, ako ktorýkoľvek iný Nemec.*“

BEŽNÉ PÔSOBENIE DIABLA: POKUŠENIA

Všetky hore uvedené hriechy sú ovocím alebo následkami pokušení. Nie každé pokušenie prichádza od diabla: aj svet (napríklad reklamy, ktoré odvádiaľ na nás pôsobia prenikavým nutkaním žiť sami pre seba) alebo telo (žiadostivosť, dôsledkom dedičného hriechu) môže byť zdrojom zvádzania na hriech. Vo všeobecnosti je človek pokúšaný v jednej z troch veľkých vášní: úspech, peniaze a potešenie. ⁶ V pokušení hriech vyzerá ako služobník, ktorý príde ponúkať niečo dobré a ktorý sľubuje šťastie. Postupne sa stane kamarátom, ktorý ani o 11. večer nechce ísť domov. Na konci sa stane pánom domu a my jeho otrokom.

Nechcem viac hovoriť všeobecne o pokušeníach, ktorými nás diabol chce odlúčiť od Boha, ale iba o tých, ktorými chce získať priamu moc nad nami cez okultizmus. Ak človek padne do týchto pascí, hrozí mu výnimočné riziko pôsobenia Zlého, ako napríklad útlak a posadnutie (pozri na nasledujúcu kapitolu). Okultizmus je vstupnou bránou pre Diabla.

Pre dobro človeka Pán jasne zakazuje všetko, čo sa týka okultizmu: „*Keď prídeš do krajiny, ktorú ti dá Pán, tvoj Boh, varuj sa napodobňovať ohavnosti tamojších národov! Nech niet medzi vami nikoho, kto by sa vypytoval hádačov, dával pozor na sny a na znamenia; nech niet čarodejníkov, zaklínačov, nikoho, kto by sa radil duchov alebo veštcov, alebo by sa pýtal mŕtvych na pravdu. Všetky tieto veci sa oškľivia Pánovi*“ (Dt 18, 9-12).

Okultizmus je všeobecný výraz pre takéto tajomné, skryté udalosti a javy, ktoré prekračujú svet našich zmyslov (zrak, hmat, chuť, čuch a sluch). Zaoberať sa s týmito vecami je v podstate pokušenie proti prvému prikázaniu, ktoré je láska k Bohu: „*Keby povstal v tvojom strede prorok alebo snár a dal by ti nejaké znamenie alebo zázrak, a to znamenie či zázrak, ktoré predpovedal, by sa aj vyplnili, ale pritom by ti povedal: „Podľme za inými bohmi - ktorých ty nepoznáš - a slúžme im“, nedáš nič na slová takeého proroka a snára, lebo Pán, váš Boh, bude vás chcieť vyskúšať, aby sa zvedelo, či naozaj milujete Pána, svojho Boha, z celého srdca a z celej svojej duše. Pána, svojho Boha, nasledujte, jeho sa bojte a jeho príkazy zachovávajte, jeho počúvajte, jemu slúžte a k nemu sa viňte! A taký prorok alebo snár musí zomrieť, lebo vám hovoril, aby vás odvedol od Pána, vášho Boha, ktorý vás vyvedol z egyptskej krajiny a vykúpil vás z domu otroctva; a aby ťa zvedol z cesty, po ktorej ti prikázal kráčať Pán, tvoj Boh*“ (Dt 13, 1-5).

Ako pre Izraelitov, tak aj pre dnešného človeka môže byť silným pokušením podrobiť si skryté sily a tak dosiahnuť nadprirodzenú moc nad blížnym alebo mať kontakt so zosnulými, s duchmi, dostať odpovede od nich atď.. Koho by to nezaujímalo, nefascinovalo, keď zistí, že to funguje?! Ale za akú cenu...

Špiritizmus

Raz večer mi volali rodičia 29 - ročnej Lucie (meno je zámerne zmenené). Práve sa vrátila zo psychiatrie, kde jej nevedeli pomôcť. Sedela na gauči a triasla sa v panickom strachu. Rodičia nevedeli čo robiť. Dal som im kontakt ku kolegovi exorcistovi v ich meste, ktorý išiel navštíviť Luciu ešte v ten istý večer. Jej matka mi neskôr napísala celý príbeh:

„Lucia bola šikovná, veľmi pekná, mladé dievča. Celá záležitosť siaha asi do deviateho roku jej života, kedy zo srandy, zábavy, nevedomosti vyvolávali so svojou sesternicou (o rok staršou) duchov. Táto nevinná hra postupne naberala intenzitu vo forme zvedavosti, ktorú prevádzkovala, keď sme neboli doma. Skúšala to s prsteňom ktorý na jej otázky reagoval, videla v televízii nejaké rituály z afrických kmeňov, skúšala to doma a všetko nejak fungovalo a ponárala sa do toho stále hlbšie a to aj napriek tomu, že chodila do kostola. Postupne sa tomu nejak upísala aj krvou. Nejak tomu slúbila aj absolútnu poslušnosť a to jej napadlo vôľu. Od toho času mohla hovoriť čo chcela, zriekať sa toho, strániť sa toho, nebolo to nič platné, akoby ani nič nepovedala. Šla na strednú školu. Denne prevádzkovala nejaké praktiky. Začala mať nejaké prejavy, avšak to sme pripisovali puberte. Také slušne dievča, ktoré sa dobre učilo, nefajčilo, nepopíjalo, nechodilo po diskotékach, naraz malo problémy. Prišla psychiatria, ktorú navštívila 3x do konca ukončenia vysokej školy 1 stupňa. Na psychiatrii nič nezistili a nedali ani diagnózu, len tabletky na utlmenie. Po škole nemohla nastúpiť nikde do zamestnania nakoľko je stále veľmi vyčerpaná, unavená. Ako náhle sa tomu Zlu chcete vymaniť začína boj dennodenný, buď trochu otupiete, alebo sa sami zničíte pri pohľade na svoje zúbožené dieťa. U exorcistu boli prejavy toho Zlého a Lucii sa zmenila tvár aj farba pleti, na vlastné oči to vidíte a nechápete, ako je to možné. Tí, ktorí sú tomu poddajní a nechcú ísť cestou viery, môžu fungovať s nejakými problémami, tých ten Zlý už má a zaoberá sa tými, ktorí chcú dať od toho ruky preč. Človek vidí za ten dlhý čas veľa toho nadprirodzeného a aj tak mu to nedochádza, čo za zlá moc je na tomto svete. Zlo je veľmi múdre a inteligentné. Tolko v skratke, vďaka za vaše modlitby.“

Špiritizmus sa zaoberá so záhrobným životom, s duchmi zomrelých a predstiera prostredníctvom médií komunikáciu s nimi na seansách pomocou rôznych praktík. Odhaduje sa, že stúpcov špiritizmu je viac ako 100 miliónov po celom svete. Lucia bola fascinovaná, že to „funguje“. V tom spočíva silné pokušenie: Je to strašne napínavé byť v kontakte s druhým svetom, dostať od mŕtvych odpovede na naše otázky.

Veštenie

Nie je to tiež veľmi zaujímavé poznať budúcnosť?! Vo Francúzsku som počul svedectvo mladého muža, ktorý cestoval do Indie. Tam mu veštec správne hovoril o viacerých udalostiach z minulosti a tak mu dôveroval. Pokračoval a začal mu predpovedať budúcnosť. Zrazu už nevydržal počuť všetko, čo by sa malo stať v jeho živote a odišiel. Po návrate z Indie padol do depresie a myslel na samovraždu. V Paríži ho priateľ pozval do veľkej modlitebnej skupiny charismatickej obnovy. Tam jedna pani, ktorá mala prorocký dar, vyhlásila, že niekto tu prítomný trpí na depresie, pretože bol u veštca. Chalan, ktorého sa to týkalo, bol tak dojatý, že hneď šiel na sv. spoveď. Po modlitbe s vkladaním rúk bol oslobodený a uzdravený.

Diabol nepozná budúcnosť, pozná iba minulosť, ale napodobní predvídanie. Jeho schopnosť poznať vnútorné tajomstvá srdca je obmedzená, ale s použitím svojich vynikajúcich pozorovacích schopností môže povedať, čo máme na mysli. Nikto, kto robí veštenie z kariet, si nemyslí, že karty poznajú

budúcnosť. Vie, že za tým sú duchovné bytosti. Jeden z nich predpovedal tri dni pred atentátom, že Martin Luther King bude zavraždený. Diabol bol prítomný, keď sa vrahovia dohodli na termíne atentátu a komunikoval to veštcovi.

Veštenie je často manipuláciou. Keď nám niekto hovorí: „Vieš, že si vo veľkom nebezpečenstve?“ dva krát toľko počúvame a chceme vedieť, o čo ide. A keď pokračuje: „Niekto, kto ťa nenávidí, prekliat ťa. Môžem ti pomôcť“. Vtedy do nás môže prísť aj strach aj dôvera v toho človeka. Koľko ľudí týmto spôsobom padlo do pasce a potom stratili nielen veľa peňazí, ale aj zdravie telesné a duchovné.

Liečitelia

Pre človeka, ktorému lekári nevedia pomôcť, je lákavé nielen hľadať liečiteľa, ale aj súhlasiť s použitím čudných metód s nádejou, že mu to pomôže. Sú ľudia, ktorí majú skutočný dar liečenia, dokonca charizmu uzdravovania. Ale iní liečia bielou mágiou, čiže nemajú ani prirodzené ani nadprirodzené dary, ale pracujú s démonickými silami. Týmto spôsobom choroba možno zmizne, ale potom sa presune na inú rovinu. Podľa pátra Vellu, keď uzdravuje Diabol, uzdravuje iba čiastočne a zároveň nám psychicky poškodí. Choroba sa z telesnej oblasti posunie do oblasti psychickej alebo duchovnej. Pripútanie sa k liečiteľovi stojí ľudí veľa. V Taliansku sa už predávajú aj amulety, ktoré treba každý mesiac za 200 € dobíjať... Veriacich liečiteľov, ktorí majú skutočný dar od Pána, označuje pokora. Nepracujú pre peniaze, ale nezištne pre dobro ľudí.

Mágia

Mágia fascinuje, pretože je to niečo ako „duchovná technológia“: pomocou formuliek, magických kúziel alebo obradov si človek osvojí vplyv a moc nad druhými poškodiť im. Fakt, že (aspoň niekedy) skutočne funguje, priťahuje mnohých. V Taliansku chodí ročne 12 miliónov ľudí k mágom. V Nemecku je zdaňovaných 90 000 ľudí, ktorí pracujú v odbore čarodejníctva!

Biela mágia (prinavrátanie zdravia alebo odvrátenie zla) je odlišná od čiernej mágie, ktorá je priame privodenie zla. Do tejto kategórie patrí prekliatie, ktoré môže rozbiť manželstvo, poškodiť podnikaniu, vyvolať ochorenie atď. Prví postihnutí sú často tí, ktorí preklínali: zlo je ako bumerang, vráti sa späť.

Satanizmus

„Diabol ho vzal na veľmi vysoký vrch, ukázal mu všetky kráľovstvá sveta a ich slávu a vravel mu: „Toto všetko ti dám, ak padneš predom mnou a budeš sa mi klaňať“ (Mt 4, 8-9). Je takmer neuveriteľné, že Diabol pokúšal Ježiša, aby sa stal satanistom! Aj dnes chce zväzdať ľudí týmito istými prísľubmi: „Pod' ku mne, dám ti hneď všetko, čo chceš: pôžitok, moc, slávu. Bez toho, aby si sa nemusel namáhať, môžeš sa stať celebritou“: „Diabol ho vzal do svätého mesta, postavil ho na vrchol chrámu a vravel mu: „Ak si Boží Syn, vrhni sa dolu...“ (Mt 4,6-7). Satan skutočne dáva ľuďom, ktorí sa mu zasväcujú, moc a bohatstvo. Tam, kde sa členovia tejto sekty zhromaždia, na parkovisku je vidieť drahé autá. Popri enormných sumách, ktoré zarábajú, má sekta aj možnosti vydierať svojich zákazníkov a dostať ich do svojich rúk. V Taliansku je ich 120 000. Navonok to nie sú nápadní Satanisti a skrývajú sa pod úplne občianskou identitou. Väčšina z nich sú vzdelaní ľudia, ktorí vzbudzujú dôveru.

V prvom rade je to ideológia okolo Satana. Všetky rituály, ktoré sa uskutočňujú pímárne v noci v súkromných domoch, na hradoch, zámkoch alebo v lese, sú na jeho počesť. Ukradnuté Hostie, kalichy a iné sakrálné predmety sa používajú na odporné činy. Už deti sú vystavené extrémnemu sexuálnemu a inému násiliu: Pri niektorých orgiách má sex každý s každým.

Katolícka cirkev je mimoriadne v centre pozornosti satanských siekt. Hodnoty ako láska k blížnemu, súcit, dôstojnosť človeka a zachovanie ľudských práv majú byť zničené.

Sociálne média

Internet je úžasný zdroj informácií, fantastický komunikačný prostriedok, ktorý približuje ľudí, ale zároveň aj silným inštrumentom Diabla. Na internete sa nájde množstvo všelijakých okultných praktík, hudby, literatúry, filmov atď. Všetky možné pokušenia okultizmu tam lákajú. Je to hlavný nástroj satanistov pri hľadaní koristi. Ukrývajú sa pod falošnými menami, lákajú nevinné obeť a od najprv virtuálneho priateľstva prechádzajú ku skutočným stretnutiam. Cez internet tiež zvädzajú ľudí, aby vyskúšali „domáci satanizmus“. V Taliansku som sa stretol s advokátom, ktorý obhajoval rodinu zavraždenej rehoľnej sestry: Tri mladé dievčatá chceli vyskúšať a uskutočniť návod, ktorý našli na webovej stránke satanistov.

Dnes je menej mladých zamilovaných do skutočného človeka ako kedysi, a viac a viac závislých („zamilovaných“) do sociálnych médií. Virtuálne vzťahy, napríklad na facebooku, nie sú vzťahy, pri ktorých sa stretáme so skutočnou osobou. Kto nemá odvahu riskovať byť milovaný a milovať (láska nás vždy robí zraniteľnými) je ohrozený osamelosťou. Toto môže viesť k „sexu bez tváre“: byť s niekým v posteli a ráno ani nevedieť meno toho človeka, pretože každý sa chce vzťahu vyhýbať. Aké víťazstvo Diabla...

Alternatívna medicína

Niektorí autori a exorcisti sú presvedčení, že všetko čo sa týka alternatívnej medicíny, má niečo spoločné so Zlým a bez rozdielov ju odmietajú: akupunktúra, autogénny tréning, chiropraktika, homeopatia, masáže, reflexológia a tiež liečenie pomocou rastlín, kameňov, kryštálov, kovov, hudby alebo farieb atď. Nesúhlasím s týmto pohľadom: nesmieme hádzať všetko do toho istého vreca. Svätá Hildegarda z Bingenu by aj dnes mnohé z týchto prostriedkov používala! Alternatívna medicína je holistická, čiže hľadá na človeka ako na celok a zameriava sa na významnú úlohu mysle pri fyzickom uzdravovaní. Veľa chorôb skutočne pochádza z konania proti prírode: Keby sme žili viac v harmónii s prírodou, boli by sme zdravší.

Je jasné, že nemôžeme všetko prijať, a preto treba rozlišovať : „*Všetko skúmajte a čo je dobré, toho sa držte! Chráňte sa zla v akejkoľvek podobe!*“ (1 Sol 5,21-22). Napríklad Reiki (kult, v ktorom pôsobia duchovia) nemá vôbec nič spoločné s chiropraktikou (liečba s cieľom obnoviť normálnu pohyblivosť kĺbov, najmä chrbtice), alebo Silvova metóda (ktorou sa človek otvára „vyššej inteligencii“) s autogénnym tréningom (relaxačné techniky). Pravda, všetko môže byť ovplyvnené pôsobením Zlého. Zvlášť je nebezpečné to, čo je popretkávané okultizmom alebo čo je nositeľom okultizmu. Mnohí sú presvedčení, že sa to týka aj homeopatie. V kurze pre exorcistov, ktorý som absolvoval v Ríme v r. 2013, nám bolo povedané, aby sme homeopatiu nedémonizovali. Vo Francúzsku sa zo zdravotného poistenia hradia homeopatické lieky. Nevie si predstaviť, že vo veľkých firmách, ktoré ich vyrábajú, pracujú mágovia... Rešpektujem tých, ktorí odmietajú homeopatiu ako niečo, čo pochádza priamo od Zlého ale som presvedčený, že na Slovensku diabol, aby zničil ľudí a celé rodiny, oveľa viac používa alkohol.⁷
(Pozri sa na prílohu o homeopatii)

Ezoterika

Ezoterika je niečo ako „neo-duchovný vírus“, ktorý nakazil zástupy s podnetom vlastného vykúpenia (napríklad viera v reinkarnáciu). Mnoho žien sa „dozvedelo“, že sú reinkarnáciou Kleopatry: Fakt, že žijú tisíce reinkarnovaných Kleopatier, je jedným z divov ezoteriky... Ide predovšetkým o trh s ročným obratom niekoľkých miliárd eur. Existujú stovky ezoterických disciplín. Pre niektorých sa honba za osvietením stala celoživotnou úlohou. V každom novom kurze a seminári vodcovia sľubujú nový veľký prelom alebo osvietenie. Avšak časom mnohí z toho vystupujú, pretože minuli peniaze a z túžby po sebavykúpení zostala iba závislosť.

NEZVYČAJNÉ PÔSOBENIE DIABLA

Cieľom diabla je oddeliť nás od Boha. Skúša to dosiahnuť všelijakými pokušeniami. Pokúšať človeka je jeho obyčajná činnosť, ktorá je nebezpečnejšia ako to, čo robí mimoriadne, keď napadá človeka útlakom, pretože hriechom sa človek môže odlúčiť od Boha, utrpením nie. Smrteľný hriech je oveľa horší ako posadnutosť!

Existujú viaceré výroky a spôsoby, ktoré opisujú Diablove nezvyčajné pôsobenie: rozlišuje sa priama a nepriama činnosť, opresia (útlak, sužovanie), vexácia (obťažovanie, trýznenie), obsesia (zviazanosť), circumsesia (ovládnutie), posesia (posadnutosť), infestácia (zamorenie). Osobne používam model, v ktorom sa jednoducho odlíši bežné (alebo obyčajné) pôsobenie Satana (pokušenia) od výnimočného alebo mimoriadneho (útlak, zamorenie a posadnutosť).

Sú štyri príčiny mimoriadnej činnosti Satana:

1. Zlyhanie v hore uvedených pokušeniach, čiže človek priamo otvoril prístup diablovej okultným praktikami.
2. Zotrvávanie v ťažkom hriechu.
3. Prekliatie, kliatba, počarovanie druhými.
4. V niektorých prípadoch to Boh dovolí pre väčšie dobro človeka.

Útlak

Nezvyčajnými činnosťami môže Diabol ľudí nepredstaviteľne trápiť. Niektorí napríklad cítia nejakú hroznú prítomnosť v izbe alebo dokonca dotyky na svojom tele. Alebo sú to záhadné údery, ktoré na človeka dopadajú, škrabance na tele, čiže fyzické útoky. Arskému farárovi sv. Jánovi Mária-Vianneymu Diabol zapálil posteľ. Sv. pátrovi Piovi sa Satan nielen ukazoval v rôznych strašných podobách, ale niekedy ho zbil do krvi. Tento zápas trval celý jeho život. Raz povedal: „*Keby nebolo týchto neustálych útokov zlého ducha, žil by som ako v nebi... Neviem, aký je dôvod, prečo sa Pán ešte nado mnou nezmiľoval. Viem však, že on koná len to najlepšie pre nás*“.⁸

Útlak môže byť aj vnútorný a vyjadruje sa ako obsesia. Ľudia trpia pod útlakom síl, ktoré ich permanentne zoslabujú a stávajú sa životným bremenom. Intenzívny a vytrvalý útok na myseľ je veľké mučenie a môže vyvolať pocit, že človek je na pokraji šílenstva. Je dosť ťažké rozpoznať, či napríklad nutkanie nadávať proti Bohu, Eucharistii, Panne Márii je obsedantno - kompulzivnou poruchou, ktorú lieči psychiater a psychoterapeut alebo posadnutosťou a trápením spôsobeným diablom. Ak je porucha prirodzená, potom sa výrazne nezlepší modlitbou. V prípade démonického pôvodu modlitby oslobodenia pomôžu. Niekedy to môže byť aj duchovné a aj psychické.

Posadnutosť

Najzávažnejším a najviditeľnejším prejavom Diablovej aktivity je posadnutie, no zároveň je aj najzriedkavejšie. Diabol krátkodobo prevezme vládu nad ľudským telom, hovorí a koná skrze toto telo bez vedomia človeka. Tento stav tranzu netrvá nastálo, ale objavuje sa v krízových chvíľach a zvlášť pri modlitbe.

Prvýkrát v živote som to videl na ostrovoch Kiribati, keď piati muži museli držať 17 ročné dievča Tearoko, cez ktoré hovoril nejaký démon: celý čas pľuvala, nadávala hlasom, ktorý nebol jej a oči mala červené plné nenávisti. Keď to trvalo dlhšie, mal som obavu, že ak sa tento stav neskončí, musíme s ňou ísť na psychiatriu. A čo by mi potom niektorí spolubratia kňazi, ktorí nemali radi charizmatickú obnovu, povedali? Ako náhle som mal také myšlienky, dievča sa mi s hrubým hlasom vysmialo a nadšene

vykrikovalo: „Páter stratil vieru!“ V mene Najsvätejšej Trojice som démona nútil, aby mi povedal svoje mená. Musel priznať, že ich je viac a mi povedať, ako sa volajú. Boli to mená známych a neznámych duchov, s ktorými niektorí ľudia boli cez špiritizmus v kontakte. Povedali nám dokonca, že meno Tearoko tiež patrí jednému duchovi. Keď bola po viacerých exorcizmoch oslobodená, dali sme jej nové meno: Dnes sa volá Magdaléna.

V Benine (v Afrike) počas prednášky na námestí pred kostolom viacerí padli na zem, liezli po štyroch a štekali ako psy, keď som hovoril o Ježišovi Pánovi sveta. Jedného po druhom nosili mimo zástup, aby nás už nevyrušovali.

Tu na Slovensku Veronike (meno bolo zámerne zmenené) pri krízach posadnutosti narástlo brucho do nadmerných rozmerov. Keď sa to raz večer opakovalo, prosil som rehoľnú sestru, ktorá sa o ňu starala, aby išla s ňou na pohotovosť do nemocnice. Zakázal som im pred vyšetrením modliť sa alebo lekárom o zlom duchu niečo hovoriť. Vyzeralo to, akoby bola tehotná s veľkým bábätkom. Na pohotovosti ich hneď poslali na pôrodnický príjem. Pani doktorka urobila na gynekológii sono brucha, ale dieťa nevidela. Povedala, že niečo veľké, čo sa nedalo identifikovať a čo vyzeralo ako tumor, ho zakrýva. Preto ju poslala na CT. Keď už mali vyšetrenia za sebou, Veronika prosila sestru, aby sa modlila, pretože už to viac nemohla vydržať. Tá jej položila ruku s ružencom na brucho a potichučky sa modlili zopár „Zdravas Maria“. Brucho sa hneď začalo zmenšovať až bolo úplne prirodzené. Keď sa s výsledkami z CT vrátili na gynekológiu, povedali im, že to boli zadržané vetry, a že všetko ostatné je v poriadku. Sestra sa ich spýtala, ako je možné, žeby pri vetroch brucho pripomínalo 9 mesiac tehotenstva a že narástlo a zmizlo takým rýchlym spôsobom? Odpovedali, že to videli a že je to možné, ale nevedeli to inak vysvetliť.

Zamorenie (infestácia)

Diablova činnosť sa môže prejaviť aj na miestach alebo na predmetoch: podivné zvuky, nepríjemné zápachy atď. Niekedy sú také udalosti viac spôsobené napadnutou osobou než zlým duchom pôsobiacim v priestore. Príčina môže byť zločin, ktorý sa tam stal alebo nejaká počarovaná vec v dome či predmetové prekliatie. Dve osoby v Singapore, ktoré kedysi so mnou študovali v USA, mi nezávisle odpovedali na správu, že som bol vymenovaný za exorcistu. Mali o mňa strach: Napodiv, nie dávno v jednej farnosti v Singapore sa farár nesprával prívetivo voči robotníkom, ktorí robili renovačné práce. Vedúci konštruktérov ukryl asi 100 talizmanov, kúzel, zaklínadiel do stien jeho spálne. Biskup musel v krátkom čase tri krát vymeniť farára, až na to prišli: všetci traja vážne ochoreli. Jeden zomrel v tomto roku a ďalší je v psychiatrickej liečebni. Iba farári boli tým postihnutí, kapláni, ktorí bývali inde vo fare nie. Máme právo sa čudovať, akú slobodu a akú moc dáva Boh Diablove!

AKO SA CHRÁNIŤ

Keď ľudia počujú o týchto veciach a keď si viac uvedomujú, aký vplyv a moc môžu démoni mať, prirodzene sa začínajú pýtať, či ich neúspech, choroba atď. nie sú náhodou spôsobené Zlým. Mnohí, ktorí hľadajú pomoc u exorcistu, sú presvedčení, že niekto ich preklial. Otázka pre všetkých je: Ako sa môžeme chrániť proti Satanovi a jeho pôsobeniu?

Modlitba

Pravidelne sa modliť je prvá odpoveď a najdôležitejším spôsobom ochrany pred Zlým. Modlitba je kontakt s Pánom, stretnutie sa s Tým, ktorý zvíťazil nad Satanom. Ježiš sám sa modlil za Petra a apoštolov: „*Šimon, Šimon, hľa, satan si vás vyžiadal, aby vás preosial ako pšenicu. Ale ja som prosil za teba, aby neochabla tvoja viera*“ (Lk 22, 31). Trochu neskôr apoštolom (a nám) hovorí: „*Modlite sa, aby*

ste neprišli do pokušenia“ (Lk 22,45). Iba modlitba s vierou nás môže chrániť pred Diablom takisto ako iba modlitba s vierou môžu zrušiť prekliatie. Samotná modlitba Otče náš obsahuje prosbu, aby Boh nás zbavil Zlého. Keď som niekomu povedal, že v kláštore máme výhodu mať v dome kaplnku, ona mi odpovedala: „*Ja mám kaplnku v srdci!*“ Kdekoľvek sa nachádzame, v každej chvíli cez deň sa tam môžeme vrátiť a „*klaňať sa Otcovi v Duchu a pravde*“ (Jn 4,23). Diabol má tiež veľký strach pred Pannou Máriou: ruženec je skutočná zbraň. Mať silný osobný modlitebný život je najlepšia obrana proti Diablovej, zvlášť vtedy, keď denne opakujeme zasvätenie svojho srdca, čiže života Bohu.

Najsilnejšie v boji proti silám temna sú samozrejme sviatosti, zvlášť sv. spoveď a sv. prijímanie. Sväteniny sú tiež ochranou: požehnaná voda alebo soľ, medaily, ak ich nenesieme ako kresťanský talizman, ale vo viere ako znak našej lásky k Pánovi Ježišovi, panne Márii, sv. Michalovi alebo sv. Benediktovi.

Pôst

„*Tento druh (démona) sa nedá vyhnúť ináč, iba modlitbou a pôstom*“ povedal Pán, keď sa apoštoli cítili bezmocní pred posadnutým chlapcom (Mt 17,21). Modlitba a pôst sú duchovnou atómovou energiou! Pôst je spôsob modlitby, v ktorej sa „angažuje“ aj telo, zdôrazníme tým svoju prosbu, že to berieme vážne.

Život je boj. V tomto boji ide o všetko, o večný život! Diabol nás chce oslabiť, aby to mal s nami ľahšie. Vôľa človeka, ktorý už nezvláda tráviť niekedy aj dlhší čas bez sociálnych médií, bez alkoholu, cigariet alebo čohokoľvek, čo má rád, je oslabená. Tak ako pľúca fajčiara kričia každým kašľom: „Prestaň“, aj svedomie Pánovho učeníka, ktorý sa pozerá na porno alebo pácha iný hriech kričí: „Nie.“ Ale nemajú silu konať to, čo by bolo pre nich dobré. Na škatuľkách cigariet musí byť varovanie, že fajčenie môže zabiť. Škoda, že niečo také nie je žiadané na pornografických stránkach: „Pozor, môže zabiť schopnosť milovať a zničiť krásu sexuálneho života!“

Ak si vždy dovoľíme všetko, čo je dovolené, strácame postupne vnútornú silu. Aby sme boli mocnejší, treba posilniť našu vôľu a niekedy sa dobrovoľne zrieknuť niečoho dobrého. Postiť sa znamená jednoducho obmedziť sa vo veciach ako zvedavosť, pohodlnosť, čas, spánok, pitie, jedenie atď.

Pôst nemusí byť niečo veľké a ťažké. Môže spočívať napríklad v tom, že budeme:

- vstávať o 15 minút skôr, začať deň s menším stresom a mať čas pre seba a pre Pána
- mať čas pre druhých, keď chceme robiť niečo iné
- nepozrieť sa hneď na každú smsku, ktorá prichádza
- robiť niečo, čo žiada nejakú námahu: čítanie knihy namiesto pozerania sa na film, rozjímanie
- vybrať si pri raňajkách kúsok staršieho chleba a nechať čerstvý rožok druhým
- dať si pohár vody namiesto iného nápoja

Netreba preháňať, čo sa týka jedla a postiť sa tak, že až kosti praskajú: vzdať sa maličkostí, robiť pravidelne malé obety je múdrejšie.

Spoločenstvo

Hovorí sa: „Kresťan, ktorý je sám, je ohrozeným kresťanom“. Aby sme sa stali pre Diabla ľahšou korisťou, skúsi nás najprv izolovať: od rodiny, od priateľov a kamarátov. Týmto spôsobom pracujú sekty, aby sa človek ľahšie dal manipulovať a zneužiť. Nielen v časoch problémov je nebezpečné byť sám a osamelý. Mať bratov a sestry, s ktorými sa modlíme a ktorých môžeme požiť o modlitbu, keď prežívame niečo ťažké, je veľké požehnanie a silná duchovná ochrana.

KTO POTREBUJE EXORCISTU?

Dost' veľa veriacich na Slovensku si prečítalo knihy od pátra Gabriela Amortha alebo Eliasa Vellu. Niektorí z nich, keď teraz prežívajú niečo ťažké alebo neobyčajné, myslia hneď na mimoriadne pôsobenie Diabla. V ťažkej situácii sa ľudia snažia čím skôr zbaviť svojej bolesti. Stáva sa, keď majú nešťastie v láske alebo v práci, urobia autodiagnózu a sú presvedčení, že potrebujú exorcizmus. Majú predstavu a nádej, že exorcista ich podobne ako lekár uzdraví vďaka nejakému lieku na chorobu. Viera však takto „nefunguje“, pretože Boh je živá osoba, ktorá chce predovšetkým mať s nami vzťah.

Nie je iba dôležité, ale potrebné, aby človek, ktorý hľadá pomoc, urobil na svojej strane maximum vo vzťahu k Pánovi. Keby mu bolo povedané, že sa v záujme uzdravenia a zbavenia svojich problémov musí postaviť o polnoci na trávnik a mávať zabitou sliepku okolo hlavy, pravdepodobne by to urobil. Ale teraz je mu odporúčané niečo oveľa jednoduchšie a rozumnejšie: Robiť kroky viery, denne sa modliť a prijímať pravidelne sviatosti. Modlitba a požehnanie kňaza nie sú ničím magickým, ale predpokladajú ochotu trpiaceho otvoriť dokorán svoj život Bohu a spolupracovať s milosťou.

U väčšiny ľudí, ktorí hľadajú pomoc, nejde o prípad, ktorý by potreboval exorcizmus. Tento obrad je, jednoducho povedané, dráždenie Diabla modlitbou, až to nevydrží a odíde. Ak diabol v človeku nebýva, ale ho možno trápi iným spôsobom, ten človek potrebuje pastoračnú starostlivosť, ktorú mu môže poskytnúť každý kňaz: pravdepodobne stačia modlitby oslobodenia. Exorcista je potrebný, iba keď ide o posadnutosť a v extrémnych prípadoch infestácie a útlaku. Keď je podozrenie, že niekto je posadnutý Diablom, stačí ho vyzvať na kolenách chváliť Boha alebo modliť sa k panne Márii: Diabol niečo také takmer vždy odmieta a vzdoruje.

Tiež treba mať istotu, že koreň problémov nie je nejaká psychická choroba alebo porucha. V úvodných poznámkach rímskeho rituálu Cirkev varuje exorcistov: „*V prípade nejakého, údajne diabolského pôsobenia, nech exorcista predovšetkým zachová potrebnú rozvážnosť i veľkú rozumnosť. Ponajprv nech len tak ľahko neuverí, že je posadnutý niekto, kto trpí nejakou, zvlášť psychickou chorobou. Takisto nech hneď neuverí, že ide o posadnutie, keď niekto tvrdí, že je zvláštnym spôsobom diablom pokúšaný, nivočený a trápený, lebo ten môže byť oklamáný vlastnou predstavivosťou*“.⁹

Ak si niekto myslí, že to ťažké, čo prežíva, je spôsobené diablom, nech začne s intenzívnou modlitbou, pôstom ako hore vysvetlené a prijímaním sviatosti. Ak to nestačí, nech sa obráti na hociktorého kňaza. Ten, ak býva v Nitrianskej diecéze a ak si nevie pomôcť, môže kontaktovať sekretariát exorcistu. Sestry, ktoré tam pracujú, pre trpiacu osobu vybaví termín stretnutia so mnou. Ľudia z iných diecéz nech sa obrátia na svoje biskupské úrady: tam im pomôžu a dajú radu, ako postupovať ďalej.

p. Jozef Hegglin MSC

¹ Porov. AMORTH, G.: *Znamenie Exorcistu*. Don Bosco Bratislava 2013 s. 51

² Príhovor 29. júna 1972

³ Porov. PASTIRČÁK, D. *Evanjelium podľa Jába*. Porta libri 2012, s. 32

⁴ Porov. AMORTH, G.: Tamže s. 143

⁵ BARRAJON Pedro v rozhovore pre *Die Welt*, 2. decembra 2005

⁶ Porov. AMORTH, G.: Tamže s. 74

⁷ Pápežská rada pre medzináboženský dialóg uverejnila o problematike New Age kresťanskú úvahu „Ježiš Kristus – Prameň Živej Vody“. Nie je to oficiálne učenie Cirkvi ale „len štúdia a predbežnou správou“ (Predslov). KBS sa k otázke homeopatie vyjadril a dňa 5. júla 1996.

⁸ Porov. AMORTH, G.: Tamže s. 142- 143

⁹ Exorcizmy a iné prosebné modlitby č. 14

„PRVÁ POMOC“ V DUCHOVNÝCH ZÁPASOCH

1. Obnova krstných sľubov

- Dobrotivý Bože, v Tvojom mene sa zriekam zlého ducha...
(vymenovať akého ducha, napr. pýchy, hnevu, smilstva, závisť atď.)
- Vyznanie viery
(alebo aspoň „Ježišu, dôverujem Ti“)

2. Zájsť pod ochranný plášť Panny Márie.

Pod Tvoju ochranu sa utiekame,
svätá Božia Rodička.
Neodvracaj zrak od našich prosieb,
pomôž nám v núdzi
a z každého nebezpečenstva nás vyslobod',
Ty Panna slávna a požehnaná. Amen.

3. Pomoc z neba

Svätý Michal, Svätý Gabriel, Svätý Rafael, príd'te mi (nám) na pomoc!
Svätá sestra Faustína, pomôž mi!
Svätý Ján Mária Vianney, pomôž mi!
Svätý páter Pio, pomôž mi!
Svätý ...

4. Pôst

Obmedziť sa vo veciach ako zvedavosť, pohodlnosť, čas, spánok, pitie, jedenie atď.
Tým zdôrazníme svoju prosbu, že to berieme vážne.

KAŽDODENNÁ RANNÁ MODLITBA

Stojím v úžase pred veľkou mocou vzývania Svätej Trojice:
verím v Svätú Trojicu, Trojjediného Boha, Stvoriteľa všetkého.
Uchvacuje ma moc Kristovho vtelenia a krstu,
moc jeho ukrižovania a smrti,
moc jeho zmŕtvychvstania a nanebovstúpenia,
moc jeho príchodu v deň posledný.
Božia sila nech ma riadi.
Boh nech mi pomáha, Božia ruka nech ma bráni,
Boží štít nech ma chráni, Božie vojsko nech zachráni
od diabolských pascí, od nerestných zvodov,
od všetkých, ktorí mi pripravujú zlo,
či zďaleka či zblízka.

Zvolávam dnes všetky tieto moci medzi mňa a tieto zlá,
proti každej krutej a nemilosrdnej sile,
ktorá chce zničiť moje telo i moju dušu,
proti zaklínaniu falošných prorokov,

proti temným zákonom pohanstva,
proti kúzleniu čarodejníc,
proti každej znalosti kaziacej ľudskej telo i dušu.

Kriste, ochraňuj ma, nech som nadmieru odmenený.
Kristus so mnou, Kristus predom mnou, Kristus za mnou,
Kristus vo mne, Kristus u mňa, Kristus nado mnou,
Kristus keď líham, Kristus keď si sadám,
Kristus keď vstávam,
Kristus v srdci každého, kto na mňa myslí,
Kristus v ústach každého, kto o mne hovorí,
Kristus v očiach každého, kto na mňa hľadá,
Kristus v ušiach každého, kto ma počúva. Amen.

Modlitba sv. Patrika

KAŽDODENNÉ VEČERNÉ MODLITBY

Buď pozdravené,
ty zázračné Srdce Ježišovo.
Teba chválime;
teba velebíme a oslavujeme;
tebe ďakujeme;
tebe darujeme, zasväcujeme
a obetujeme svoje srdce.
Prijmi ho a privlastni si ho celé.
Očisť, osviet a posväť ho,
aby si v ňom žil a ako Kráľ panoval naveky. Amen

Otče, ktorý si mi dal život,
pomôž mi žiť vo všetkom podľa tvojej svätej vôle.

Ježiš, pôvodca každého poriadku a prameň svetla.
Osviet moju tmú.
Nenechaj ma blúdiť, ale ved ma ku cieľu života.
Cez tvoje utrpenie, smrť a zmŕtvychvstanie
si ma urobil dieťaťom Nebeského Otca.
Vyžeň z môjho srdca strach, pochybnosť, závisť a všetko,
čo mi prekáža veriť tvojej láske.

Duchu Svätý, rozlievaj Božiu lásku v mojom vnútri.
Poteš ma na púti života,
aby moje túžby po tom, čo je sväté, nevychladli,
a daj mi raz vojsť do kráľovstva lásky nášho Pána. Amen

POUŽITÁ LITERATÚRA

AMORTH, Gabriele: *Znamenie exorcistu*. Don Bosco 2013

BAGLIO, Matt: *The Rite*. Image books 2009

CHOVANEK, Marián: *Angelológia*. Gorazd 2008

FROPO, Jean-Régis: *90 questions à un exorciste*. Editions de l'Emmanuel 2012

MARETTA, Jozef: *Odpoved' Cirkvi na fenomén Zlého vo svete*

MÜLLER, Jörg: *Verwünscht, verhext, verrückt oder was?* Betulius Verlag Stuttgart 1998

VELLA, Elias: *Zlí duchovia a exorcizmus*. Per Immaculatam 2003

Podľa katolíckeho kňaza o. Lea Tannera, z jeho knihy „Willst du gesund werden? Gottes Wege zum Heil. Unterscheidungshilfen zu alternativen Heilpraktiken, Weg Verlag, 2010 („Chceš sa uzdraviť? Božie cesty k uzdraveniu. Pomôcky pre rozlišovanie alternatívnej medicíny“)

Homeopatia (z gréčtiny: Homoion pathos, čo preložené znamená «podobná choroba»), sa stala známou vďaka lekárovi, chemikovi a lekárnikovi Samuelovi Hahnemannovi (1755-1843.) Pretože bol nespokojný s vtedajšou medicínou, ktorej metódy liečenia sa obmedzovali v podstatne na "vyháňanie zlých štiav" púšťaním zo žily, vracaním, potením a preháňaním, venoval sa čoraz viac štúdiu liečivých rastlín a liečivých prostriedkov a prekladaniu výsledkov zahraničných výskumov. Pritom narazil na jeden anglický článok o účinkoch chinínovej kôry. V nasledujúcich pokusoch na vlastnom tele zistil, že chinínová kôra užívaná zdravými osobami, vyvoláva symptómy malárie (striedavej zimnice), kým pacienti, ktorí ochoreli na maláriu, sa užívaním chinínovej kôry vyliečili.

Z výsledkov svojich pokusov Hahnemann formuloval princíp homeopatie: Podobné sa lieči podobným.¹

Hahnemannovou zásluhou bolo, že tento princíp urobil pre medicínu (početnými pokusmi skúmajúcimi účinky rastlín, minerálov a živočíšnych látok) opakovateľným a využiteľným. Aby sa zabránilo možným príznakom otravy, dospel Hahnemann veľmi rýchlo k práci s rozriedenými liečivými látkami. Pritom zistil, že viac rozriedené látky liečili chorého často šetrnejšie a rýchlejšie než koncentrované. Na základe tohto poznania nazval tento proces stúpajúceho riedenia pôvodnej látky «umocňovaním».²

Tri smery

Dnes v homeopatii existuje viacero smerov: klinická (nazývaná aj prírodovedecky kritická homeopatia), ktorá používa najmä nízke stupne riedenia a zmesi z viacerých východiskových látok, a klasická homeopatia, ktorá predpisuje jednotlivý prostriedok na základe podrobného anamnestického rozhovoru, zaznamenáva celkovú symptomatiku pacienta a predstavuje tak veľmi individuálny predpis.

V poslednom čase sa však objavila ešte tretia forma homeopatie na trhu alternatívnych liečebných metód: «nová homeopatia». Táto už nemá nič spoločné s vedecky fundovanou a Hahnemannom založenou homeopatiou. Táto «nová homeopatia» patrí jednoznačne do oblasti ezoteriky a treba ju z kresťanského hľadiska odmietnuť.³

Posúdenie

Posúdenie homeopatie (minimálne klinickej a klasickej homeopatie) veriacich kresťanov rozdeľuje. Prečo? Rozhodujúcou otázkou je: Čo skutočne pôsobí? Podľa dnešných vedeckých poznatkov nevieme čo presne v homeopatii pôsobí. Pretože pri riedení v 12. stupni už nie je prítomná ani chemická molekula východiskovej látky.

Niektorí sa obávajú, že sú tu v hre bezbožné sily, navyše mal Hahnemann kontakt so slobodomurármi a špiritistami.⁴ Iní veria tomu, že vedecký výskum môže účinok o niekoľko desaťročí doložiť.⁵

Nakoniec si musí otázku, či sa má homeopatia použiť alebo nie, rozhodnúť každý sám pre seba. Kde sú presvedčení kresťania nejednotní, tam môže každý dôverovať osobnému vedeniu Ducha svätého. Kto

nemá zásadné problémy s homeopatiou, môže vyhľadať dôveryhodného a skúseného terapeuta, ktorý nevychádza z predstavy energetickej medicíny, pretože inak môže takýto terapeut otvoriť bránu k ezoterike.

¹ Už Hippokrates hlásal tento zákon liečby: «Pôsobením podobného vzniká choroba a použitím podobného sa choroba lieči.»

² Túto voľbu slov uvádzajú dnes jeho kritici ako dôkaz pre spirituálnu dimenziu tejto liečebnej metódy - rovnako ako pojmy «životná sila» a «duchovného druhu». Tieto pojmy boli svojho času všeobecne rozšírené a vyjadrujú predstavy, že každý živý organizmus má vývojom danú vnútornú silu. Keď Hahnemann použil pojem «duchového druhu», nestalo sa to vo význame «duševný» alebo «oduševnený». Tu bol jeho romantický jazyk nesprávne interpretovaný.

³ Tzv. Virguľa («Körblerovým prútom» pomenovaný po vynálezcovi) sa testujú chorobné stavy a liečivá a liečenie sa neuskutočňuje väčšinou homeopatickými liečivami, ale tzv. «čiarkovými kódmi», ktoré sa buď nanášajú priamo na pacienta, alebo sa podávajú spolu s liečivami alebo potravinami a majú pôsobiť energeticky.

⁴ Výčitka, že Hahnemann bol slobodomurár a špiritista, nebola dodnes doložená. Na druhej strane je Hahneman opisovaný ako hlboko veriaci a skromný. «Nie ja, ale Boh lieči chorých», sú jeho vlastné slová. A dokonca keby aj bol býval slobodomurárom, musíme si položiť otázku, či máme preto zamietnuť homeopatiu ako liečebnú metódu založenú na prírodnej vede! Keby bola rozhodujúcim kritériom kvalita viery duchovného autora, potom by sme museli zavrhnúť aj teóriu relativity aj geniálne hudobné dielo Mozartovo, pretože obidvaja, Einstein a Mozart, boli slobodomurári.

⁵ Pretože sa môžeme poučiť z minulosti, že to, čo prekračuje naše momentálne vedomosti, môže napriek tomu existovať. K Božiemu stvoreniu patria mnohé nevysvetliteľné veci. Nesmieme ich preto prisúdiť zlým duchom len preto, pretože ich nevieme vysvetliť alebo pretože pochádzajú z nekresťanského prostredia. Aj Kopernik a Galileo boli pre svoje tvrdenie, že sa Zem otáča okolo Slnka, ostro osočovaní a prenasledovaní. Obidvaja predstihli svojím vedením svoju dobu, nemohli to však prostriedkami, ktoré mali vtedy k dispozícii, dokázať.